

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeberg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 12 oktober 2009

[...]

[...]

Mijnheer de Burgemeester,

De Nederlandse afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) heeft in haar zitting van 10 september 2009 een klacht onderzocht wegens het feit dat een document, uitgaande van de diensten van de heer [...], schepen, enkel in het Frans zou zijn verspreid. Het betreft het “Extrait des Règlements concernant les concessions – Les obligations du concessionnaire”. De bedoelde tekst werd bij de klacht gevoegd.

Op haar herhaaldelijke vraag om inlichtingen terzake hebt u op 15 juni 2009 de VCT het volgende geantwoord:

“Propere en onderhouden begraafplaatsen zijn voor de stad Antwerpen en voor haar burgers belangrijk. Voor het plaatsen van de grafstenen en het onderhoud van de graven zijn de nabestaanden van de overledene verantwoordelijk.

De stad Antwerpen heeft een stedelijk reglement waarin concessiehouders verplichtingen worden opgelegd met betrekking tot het plaatsen van grafstenen, het aanleggen van een perkje rond het graf en het algemene onderhoud ervan.

Regelmatig gebeurt het dat er in Antwerpen mensen overlijden en er begraven worden die geen inwoners zijn van de stad of van het Vlaamse gewest en waarvan de nabestaanden evenmin ingeschreven zijn in de stad Antwerpen.

De stad kan er niet van uitgaan dat voormelde personen het Nederlands machtig zijn. Daarom werden in de vorige legislatuur en onder de bevoegdheid van toenmalig schepen Erwin Pairen vertalingen gemaakt van een gedeelte van het stedelijk reglement op de begraafplaatsen.

Deze vertalingen werden indien nodig bezorgd aan familieleden van vreemdelingen die in Antwerpen overleden zijn en er begraven worden, maar er niet woonden of waarvan de familieleden niet in Antwerpen of het Nederlandse taalgebied wonen. Conform artikel 12 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken kan aan particulieren die niet in het Nederlandse taalgebied of in het buitenland wonen, geantwoord worden in de taal waarvan de betrokkenen zich bedienen.

Daarnaast bestaat het vermoeden dat de vertalingen ook werden meegegeven aan vreemdelingen woonachtig binnen het Nederlandse taalgebied, dit als ondersteuning en verduidelijking bij de originele Nederlandse tekst, die dan uiteraard ook werd meegegeven. In dit opzicht verwijzen wij naar de vaste rechtspraak van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, waarbij wordt aanvaard dat, met het oog op de volksgezondheid, de veiligheid of de integratie

van allochtone bevolkingsgroepen, naast het Nederlands een andere of andere talen worden gebruikt.

De stad is er zich van bewust dat alle communicatie van de lokale overheid aan de burger moet gebeuren in de taal van het taalgebied, voor Antwerpen dus het Nederlands.

Voor vreemdelingen en hun nabestaanden volstaat dit echter niet en dus communiceert de stad ook in de taal van de particulier. Het is de enige mogelijkheid om hen te informeren over hun rechten en plichten, waarbij het doel is om propere en onderhouden begraafplaatsen te hebben voor alle burgers.”

*

* *

De VCT, Nederlandse afdeling, stelt vast dat het overhandigen van een gedeeltelijke vertaling van het stedelijk reglement op de begraafplaatsen, aan personen die niet in Antwerpen of in het Nederlandse taalgebied wonen, of aan vreemdelingen die wel in het Nederlandse taalgebied wonen, een betrekking met particulieren is in de zin van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Iedere plaatselijke dienst die gevestigd is in het Nederlandse taalgebied, gebruikt uitsluitend de taal van zijn gebied voor zijn betrekkingen met de particulieren, onverminderd de mogelijkheid die hem gelaten wordt aan de particulieren die gevestigd zijn in een ander taalgebied, te antwoorden in de taal waarvan de betrokkenen zich bedienen.

Het overhandigen van een gedeeltelijke vertaling van het bedoelde stedelijke reglement aan particulieren, gevestigd in een ander taalgebied, is derhalve niet strijdig met de SWT. Twee leden zijn het niet eens met deze stelling en wensen, overeenkomstig artikel 14, §3, van het KB van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en tot regeling van dezer werking, hun mening als volgt weer te geven:

“Zij menen dat de taalwetten in bestuurszaken restrictief dienen te worden geïnterpreteerd. Interpretatie door een toezichtsorgaan zoals de VCT beperkt zich tot de gevallen waarin de wet niet duidelijk zou zijn. In casu is dat geenszins het geval. Overeenkomstig artikel 11, §1 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied de berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het publiek uitsluitend in de taal van hun gebied. De bestuurstaalwet bevat geen bepalingen die zouden toelaten om criteria zoals ‘de integratie van allochtonen’ te hanteren teneinde af te wijken van diezelfde taalwet.

Zij benadrukken bovendien dat de mogelijke voorkeur voor welbepaalde talen, andere dan het Nederlands, waarnaar men het stadsreglement op de begraafplaatsen zou willen vertalen, ontegensprekelijk tot gevolg heeft dat andere veel gebruikte talen de facto worden uitgesloten en dat derwijze op discriminerende wijze niet wordt tegemoetgekomen aan de personen die behoren tot de doelgroep, doch die geen van de gekozen talen machtig zijn. Het is net de bestuurstaalwetgeving zelf die naar letter en geest inclusief naar alle inwoners van de

respectieve taalgebieden is opgevat, door het respecteren van de taalhomogeniteit van dat gebied. Zij behoeft wat dat betreft geen nadere interpretatie.”

De VCT, Nederlandse afdeling, kan anderzijds, overeenkomstig haar vaste rechtspraak, aanvaarden dat het vertaalde document overhandigd wordt aan particulieren die gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied, op voorwaarde dat het bedoelde document samen met de Nederlandse tekst van het reglement wordt overhandigd en dat bovenaan de Franse tekst de vermelding “Vertaling uit het Nederlands” wordt aangebracht.

Wat dit laatste aspect betreft, acht de VCT, Nederlandse afdeling, de klacht ontvankelijk en gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager gestuurd.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter van de
Nederlandse afdeling,

E. Vandenbossche